

[Finansministeren.]

kraft af de her i rigsdagen vedtagne løn- og normeringslove.

Jeg gør også opmærksom på, at den bemærkning, der findes i slutningen af dagsordenen om, at man ikke skal lade ubevilgede overskridelser af sådanne beregninger passere uden konsekvenser for de ansvarlige, er holdt i en så unuanceret form, at den er uacceptabel. Jeg har netop forsøgt på at stille op et skel mellem de overskridelser, som kun formelt er overskridelser, nemlig dem, der beror på ændringer i pris- og lønniveauet, og de egentlige overskridelser, og denne skillelinie findes overhovedet ikke i det ærede medlem hr. Funck Jensens forslag om en dagsorden, så jeg må erklære, at denne dagsorden er jeg ikke i stand til at modtage, for efter den vil ingen finansminister kunne administrere.

Ordføreren for forespørgerne (Boeck-Hansen): Jeg takker den højtærede finansminister for hans redegørelse, og dermed kan vi fra vor side meget godt erklære os tilfredse. Som jeg allerede sagde i mit første indlæg, havde vi ikke nogen som helst politisk baggrund for denne forespørgsel, og vi havde ikke tænkt os at stille noget forslag om dagsorden, ganske særlig ikke en så omfattende dagsorden som den, der er foreslået af retsforbundets ordfører, det ærede medlem hr. Funck Jensen.

Derimod vil jeg gerne på de ærede medlemmer hr. Bundvads, hr. Jensen-Brobys, hr. Bertel Dahlgaards og egne vegne fremsætte følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget tager ministerens redegørelse til efterretning,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Anden næstformand (Victor Larsen): Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget tager ministerens redegørelse til efterretning,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Funck Jensen: Efter den højtærede finansministers udtalelser er der egentlig til en vis grad enighed mellem os, men jeg kan blot ikke se, at den dagsorden, jeg har foreslået, på nogen måde går udover, hvad den

højtærede finansminister må kunne tiltræde. Det, jeg ønsker, er at få slået fast, at de forhold, der har foreligget, og som danner grundlaget for hele den forhandling, der finder sted her, viser, at der har været ganske overordentlig dårlige forudberegninger for hele arbejdet derude i lufthavnen — idet vi må holde os til det. De har været så dårlige, at man ikke har været i stand til at konstatere det, når der forelå overskridelser. Hvis man — og det er jo det, jeg siger i mit forslag om en dagsorden — har gode, detaljerede forudberegninger, hvori der f. eks. udtrykkeligt er gjort opmærksom på, at her foreligger et område, hvor lønstigninger eller prisstigninger kan få indfyldelse — det kan man udmærket godt skrive i en sådan forhåndskalkule, hvori det ikke er muligt at fastsætte beløbet —, vil man altid under arbejdets udførelse være i stand til at konstatere, hvorvidt man på et enkelt område indenfor helheden er kommet til at stå overfor, at forhåndsberegningerne ikke kan holde, og i en sådan situation er der naturligvis ikke andet at gøre end at forelægge den pågældende situation for bevillingsmyndighederne og få den ekstrabevilling, der skal til. Jeg synes også, at det forhold, at lejerer, Det Danske Luftfartsselskab, har fået de oprindeligt planlagte projekter i lufthavnen ændret i meget stor udstrækning, er ganske uholdbart. Jeg synes ikke, man kan tillade den slags, for så hjælper hele det system, som den højtærede finansminister redegjorde for til at begynde med under debatten her i dag, ikke spor. Det gælder ikke alene om, at hele apparatet er i orden, men også om, at måden, hvorpå det bruges, og de nødvendige forudberegninger, der må ligge til grund for ethvert arbejde, er af en sådan art, at det virkelig er muligt at føre kontrol. Med disse ord vil jeg tillade mig at fastholde den af mig foreslåede dagsorden.

Bertel Dahlgaard: Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for hans udtalelser og for hans besvarelse af de bemærkninger, jeg tillod mig at fremsætte. Jeg tror, det er meget værdifuldt, at ministeren har benyttet lejligheden til at understrege det, som i virkeligheden mere end noget andet er kernen i denne sag, ansvarsmomentet, og jeg håber, det bliver hørt af alle, der har ansvar på disse områder, arkitekter, ingeniører, embedsmænd i de forskellige af statens værker og i statens centraladministration — det er til syvende og sidst det, der er rygraden i statsmagten, og der må vi se at opretholde